

הציין המישטרה

ל כאורה נראה כי היה כאן נסיון להסתיר מפני הסניגוריה ומפני בית המישטט קיומה של ראייה, שיכולה היתה להיות חשובה בכירור העניין. ומן הראוי כי עניין זה יחקר באופן יסודי. אנו מורים על כך שהעתק מפקדיה הדין הזה יועבר ליועץ המישטט, לשם עריכת חקירה כאמור. כך קבעו השופטים הר עליינים יצחק כהן, מנחם אלון וכור כ"ב-12.79.

השבוע, כמעט שנתיים מאז פסקידין זה, הועמד יעקב גבאי, פקד במישטרת ישראל, לדין, באשמת עדות שקר העלולה לגרום לשיבושי מישטט. העונש על סעיף עבירה זה הוא שבע שנות מאסר. העולם הזה (2299) תבע חקירה כדי לגלות מי האחראים להעלמת הומו-ראיות במישטט של הנאשמים ברצח המאד אבו-רביע, וכאשר ימצאו — להעמידם לדין פלילי לפני בית-המשפט רגיל, ולא בבית-הדין המישטעתי של המישטרה. פרקליטות מחוז תל-אביב, והתובע עמרם בלום, ראוים לשבח על שהגישו את כתב-האישום נגד גבאי, לפי המלצות העולם הזה, בבית-המשפט הפלילי הרגיל. אך מדאיגה העובדה כי קצין-מישטרה בדרגת פקד, המשמש כחוקר בכיר, המי שיך לעבוד בתפקידו במשך שנתיים אחרי שנפתחה חקירה נגדו בחשד של עדות שקר והעלמת ראיות מבית-המשטט. אם אמנם ימצא גבאי אשם, מי ערב לכך כי במשך השנתיים שעברו, מאז המיקרה האחרון, לא חזר עליו? כאשר נפתחת חקירה כזו נגד חוקר בכיר יש להשעות, או לפחות להעבירו לתפקיד שבו לא יהיה לו מגע עם ראיות ועדים.

פרוצה לוי מצביעה במקום השוד
...נסיון להסתיר מבית-המשטט...

בעת האלגנטית נורית שניט. המערכה הבאה התקיימה במישרדו של עורך-הדין הגלר, שקיבל עליו להגיש את העירעור. הוא פנה למישטרה וביקש לקבל מהם את הסליל שאינו ניתן לפיער נוח. "אולי אנחנו, בעזרת מומחים נצליח במקום שהמישטרה נכשלה," אמר עורך-הדין המנוסה. ואמנם, בעצת בת, עורכת-הדין עדנה קפלן, נמסר הסליל למעבדה מיוחדת בטכניון, תשובת המומחה לא איחרה לבוא. הוא הגיש לעורכי-הדין תמליל מלא של כל סליל ההקלטה. לדבריו לא היה כל קושי לפענח ולתמלל את הסליל.

הסניגור פנה בבקשה לבית-המשפט העליון לקבל ראיות נוספות לפני העירעור. למרות שזוהי בקשה בלתי-ימקור בלתי הסכים בית-המשפט העליון לקבל את התמליל. בכך השתנתה כל התמונה. הסתבר כי גם בסליל ההקלטה, כששני המשוחחים לא ידעו על קיומה, חזרו על הגירסה שלהם, כי ציונה היא אשר גנבה את כספו של הלכות הערבי בזמן המגע המיני והחביאה את הכסף בתחתון-ניה. לא היה זה מיקרה ראשון לציונה. היא כבר נאשמה וגשפטה בעבר על גניבה מלקוחות.

אומנם, בשלבים מסויימים של העימות היו התלחשויות, ולא ניתן לדעת מה נאמר בהן. אך הן נמשכו זמן קצר ביותר. "בשום פנים ואופן אין זה מצדיק את עדותו של גבאי שהסליל אינו ניתן לפיענוח," קבע בית-המשפט העליון. "אין אנו יודעים האם מר גבאי אמר את דבריו על העדר אפשרות פיענוח הסליל מתוך ידיעה אישית, או על-פי ידיעה שנמסרה לו על ידי אחר." המשיך בית-המשפט העליון, וקבע כי לכאורה היה כאן נסיון

הפרוצה והשוד

השיחה הוקלטה

העלים מבית-המשפט ומסניגוריה רא-יות.

הוועדה תבדוק

בית-המשפט העליון זיכה את בלגול, וקבע כי למתלונן היו כמה סיבות טובות לשקר, ולהעביר את זירת השוד מהפרדסים ומהוונה לרחובות יבנה. טלאל הוא מוסלמי ושוני, ולא היה זה לכבודו שיודע כי ביקר אצל זונה יהודיה, ושכספו נגנב על-ידיה. על כן היתה לו סיבה לבדות סיפור על שוד

הלך לפרדסים שליד יבנה, שם עובדת חברתו, ציונה לוי, בזנות. כאשר הגיע למקום מצא אותה בחברת ערבי צעיר, שהשתולל, צעק וכוה, וטען כי ציונה כייסה אותו בשעת המגע המיני וגנבה מכיסו סכום של 15 אלף לירות. בלגול התערב ורצה לעזור לו. הוא ביקש מציונה להחזיר לו את הכסף, אך היא טענה שלא גנבה. בלגול ערך חיפוש בארנקה של ציונה, אך לא מצא שם את הכסף. כאשר הערבי המשיך לצרוח וציונה המשיכה להכחיש, שיכנע אותה בלגול להחזיר לערבי סך של 50 לירות לפחות, כדי שיוכל לחזור לכפרו. היא שלפה את מגפה, הוציאה

הכחישה אומנם לראשונה את הכל, אך אחרי ששמעה שידודה כבר סיפר את האמת, חזרה בה. היא הוכנסה לחדר עם בלגול, והחוקר גבאי הפעיל מכשיר הקלטה סמוי כדי להקליט את שיחתם. עוד הם משוחחים, הוזעק החוקר לטלפון, והשניים נותרו לבדם לכמה דקות. כאשר חזר הקצין הודתה ציונה בכל. היא סיפרה סיפור שתאם כמעט בכל פרטיו את סיפורו של בלגול. המישטרה החליטה בכל זאת להעמיד את בלגול לדין, החוקרים לא האמינו לציונה, וחשבו כי לקחה על עצמה את פישעו של חברה. הם האמינו כי באותם רגעים שבהם נשאה לבדה עם בלגול,

ה תיק שבו העיד גבאי לא היה תיק רצה. היה זה תיק שוד שיגרתתי למדי, והעונש שהוטל על הנאשם בתיק, יעקב ("קוקו") בלגול, היה חמש שנות מאסר. אך האסיר המשיך לצעוק ולטעון כי הוא

סניגורית קפדן
תקיפה בחוד מיטרייה

הלקוח טען שחברה של הפרוצה שדד את כספו, החבר הכחיש, המישטרה הקליטה אך העלימה את סליל ההקלטה

בחדר-המדרגות, ולהאשים את הגבר היחיד שבו פגש באותו בוקר בפרדס — בלגול.

חמש שנים מחיינו הרוויח בלגול כאשר בית-המשפט קיבל את עירעורו, והי שופטים הורו על חקירה. רק כאשר יסתים מישטט של קצין-המישטרה, אפר-שר יהיה לדעת אם נעשה הדבר בזדון, מתוך רשלנות או שיכחה, אבל מבחינת שילטון-החוק ודרכי-מישטט תקינות אין לעבור על כך לסדר היום, בעיקר כאשר מתגלים מיקרים חדשים ודומים. מדבריו של היועץ המישטט, יצחק זמיר, מתברר, כי הוקמה בינתיים ועדה, בראשות פרקליט מחוז ירושלים, מיכאל קירש. על הוועדה יהיה לבדוק מהו החומר החייב להמסר לפרקליטות, אבל החומר המודיעיני החסוי, שאותו יכולה המישטרה להשאיר בתיקה היא. העולם הזה מביא את הקמת הוועדה, ומקווה כי תוציא את מסקנותיה בהקדם, כדי למנוע הישנות מיקרים חמורים כאלה בעתיד.

תאמו השניים את גירסותיהם. השוטרים לא הכחישו כי השיחה בין השניים אמנם הוקלטה, אך טענו שביגלל פגמים שונים אין אפשרות לפענח את הסליל ולשמוע את השיחה.

תמונה שונה

ה חוקר גבאי עלה על דוכן העדים בבית-המשפט ונשבע באונוי השור פט חיים דבורין כי סרט ההקלטה אינו ניתן לפיענוח. השופט דחה על כן את סיפורו של הנאשם, והתרשם לרעה מעדוּתה הססגונית של ציונה. הוא קבע כי הוא מאמין לטלאל והרשיע את בלגול בשוד. הנאשם נשלח למאסר של חמש שנים. לא רק בלגול השתולל כמעט. ציונה שחשבה כי נעשה עוול, וכי עולמה מתמוטט עליה, היכתה בפתח דלת אולם המישטט ונעצה את חוד מיטרייתה בתור

מתוכו שטר בן 50 לירות, וזרקה אותו על הארץ לפני הערבי. כאשר נעצר בלגול על ידי המישטרה, יום אחרי השוד, סיפר גירסה זו בדיוק לשוטר גבאי שחקרו. אולם המתלונן, הי ערבי טלאל בוגי מוסה, האשים את בלגול בפיו היה סיפור אחר לגמרי. הוא לא ידע דבר על זונה. לפי גירסתו בא באותו בוקר ליבנה מכפרו לקנות אלט-זאכעו. בכיסו היה סכום של כ-15 אלף לירות לשם עריכת קניות. הוא שוטט ברחובות ועיירה כאשר פגש בו בלגול. הם שוחחו, וטלאל הלך עם בלגול לביתו, שם אמר היה לקנות הפצעים שונים. אולם בחדר המדרגות בלגול התנפל עליו, ושלושה גברים אחרים הצטרפו אליו. הם היכו את טלאל מכות חזקות ושדדו את כספו. הוא מצא את עצמו מוטל מעולף ברחוב, במרחק כמאתיים מטר מהבית שבו נשדד. לדבריו.

חוקרי המישטרה ששמעו את שתי הי גירסות המינו את ציונה, כדי לאמת את גירסתה עם זו של בלגול. ציונה